ОД НОВОГОДИШЊИХ СВЕЧАНОСТИ ДО „СЕНКИ БУДУЋИХ ДОГАЂАЈА”

Без права на песимизам

Го-ди-на у ко-ју смо кро-чи-ли би-ће го-ди-на да-ле-ко-се-жних рас-пле-та. Нај-те-жа ме-ђу те-шким го-ди-на-ма кроз ко-је, на-кон бом-бар-до-ва-ња, про-ла-зи-мо. То је јед-на од рет-ких ства-ри у ко-ји-ма се сла-жу сви у Ср-би-ји. Вла-да, пред-сед-ник, опо-зи-ци-ја, ме-ди-ји, „оби-чан свет”. Че-ка нас ре-ша-ва-ње „ко-нач-ног ста-ту-са” Ко-со-ва и Ме-то-хи-је, ре-фе-рен-дум у Цр-ној Го-ри око ко-јег се пле-ту мно-ге ве-о-ма сум-њи-ве игре, да-љи при-ти-сак на Ре-пу-бли-ку Срп-ску да се са-гла-си са соп-стве-ним иш-че-зну-ћем, ве-ро-ват-но и пра-те-ће отва-ра-ње боч-них кри-за у три оп-шти-не на ју-гу цен-трал-не Ср-би-је, у Вој-во-ди-ни и Ра-шкој обла-сти.

„Има ли за нас ве-ће-га иза-зо-ва и те-же-га ку-ша-ња на-ше ве-ре и са-ве-сти од бол-ног пи-та-ња Ко-со-ва и Ме-то-хи-је? За-и-ста не-ма!” на-гла-ша-ва у сво-јој Бо-жић-ној по-сла-ни-ци па-три-јарх срп-ски Па-вле. „Наш Све-ти Ар-хи-је-реј-ски Са-бор гла-сно и ча-сно је не-дав-но фор-му-ли-сао став Цр-кве о том питању. Ов-де ће-мо са-мо под-се-ти-ти на то да ни-ко не-ма пра-во да др-жав-но-прав-ни ста-тус на-ше ју-жне по-кра-ји-не ме-ња јед-но-стра-но, без са-гла-сно-сти свих на-ро-да ко-ји у Ср-би-ји жи-ве, па, да-кле, и срп-ског на-ро-да. Шта тек ре-ћи о мо-гућ-но-сти не-ка-квог ‚пре-го-ва-рач-ког про-це-са’ уз прет-њу си-лом? Жи-вот, мир, сло-бо-да, јед-на-ки усло-ви и иста пра-ва сви-ма, очу-ва-ње срп-ских пра-во-слав-них све-ти-ња, не-сме-тан по-вра-так прог-на-ни-ка и из-бе-гли-ца, ап-со-лут-но по-што-ва-ње европ-ских вред-но-сти и ме-ђу-на-род-ног по-рет-ка, а пре све-га По-ве-љеУје-ди-ње-них на-ци-ја (ко-ју, ко-ли-ко зна-мо, још ни-ко ни-је про-гла-сио не-ва-же-ћом) – све су то са-мо не-ки од еле-ме-на-та и ‚стан-дар-да’ на пу-ту истин-ског раз-ре-ше-ња, у ко-јем су сви на

до-бит-ку, а ни-ко на гу-бит-ку. Још не-што, бит-но: ко-нач-ни ста-тус не по-сто-ји ов-де на зе-мљи, ни за ко-га и ни за шта, а не-чи-је упо-ре-ђи-ва-ње на-вод-ног ра-ђа-ња но-ве др-жав-но-сти на Ко-со-ву и Ме-то-хи-ји са Ро-ђе-њем Хри-сто-вим ни-је фра-за у слу-жби ал-бан-ског на-ци-о-нал-ног фе-ти-ши-зма не-го пра-во прав-ца-то бо-го-хул-ство.”

Би-ће то го-ди-на у ко-јој ће-мо по-но-во схва-ти-ти за-што се Ср-би чак и сво-јом хим-ном обра-ћа-ју Бо-гу Прав-де. Го-ди-на у ко-јој ће нам се де-фе-ти-сти пред-ста-вља-ти као ре-а-ли-сти, ци-ни-ци као визионари, трговци се ба-ви-ти на-шом то-бо-же „хро-нич-ном не-у-ра-чун-љи-во-шћу”, а ди-пло-мат-ска сфин-га с осме-хом нам по-ста-вља-ти зло-коб-на трик пи-та-ња. Го-ди-на на чи-јем кра-ју дре-ма-ју ска-кав-ци.

От-куд нам то? „Бу-ду-ћим до-га-ђа-ји-ма прет-хо-ди њи-хо-ва сен-ка” (Ге-те). Тре-ба-ће нам сми-ре-ња и храбрости ви-ше не-го икад. И наше међусобне, унутрашње, добронамерности. И не-по-ко-ле-бљи-вог стр-пље-ња да до-че-ка-мо Ра-до-сну Вест. Да, баш као што му-дри ве-ле на по-след-њој стра-ни-ци овог ли-ста, наш по-ло-жај је та-кав да смо из-гу-би-ли пра-во на пе-си-ми-зам. Пре-о-ста-је нам са-мо да бу-де-мо до-стој-ни бре-ме-на ко-је но-си-мо. И да не да-мо да се уга-си све-тлост.

„Не бој-те се, Бог је с они-ма ко-ји га но-се у ср-цу!”

Хри-стос се ро-ди! Сре-ћ-ну Но-ву го-ди-ну же-ли вам ва-ша „НА-ЦИ-ЈА”. <

(Јануар 2006)